

Lesninger 6. søndag i påsketiden (år B)

1. lesning Apg 10,25–26.34–35.44–48

Helligåndens gave ble utgydt også over hedningene

Ved Peters ankomst gikk Cornelius ham i møte og kastet seg ned for ham i ærbødig hyllest. Men Peter reiste ham opp og sa: «Reis deg – jeg er heller ikke mer enn et menneske!»

Da tok Peter til orde og sa: «Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk, men at han tar imot enhver som frykter ham og handler rett, hvilket folk han så tilhører.»

Ennå mens han talte, kom Den Hellige Ånd over alle dem som lyttet til budskapet. Og de omskårne kristne som var kommet i følge med Peter, var helt lamslått av undring over at Helligåndens gave ble utgydt også over hedninger – for de hørte dem jo tale i tunger og prise Gud.

Da sa Peter: «Kan man vel nekte disse menneskene å bli døpt med vann, når de har fått Den Hellige Ånd likeså vel som vi?» Så bød han at de skulle døpes i Jesu Kristi navn. Etterpå bad de ham bli der noen dager.

Omkved: Herren har kunngjort sin frelse,
åpenbart sin rettferd for folkenes åsyn.

Syng en ny sang for Herren,
underfulle ting har han gjort.
Han har seiret ved sin høyre hånd,
ved sin hellige arm.

Herren har kunngjort sin frelse,
åpenbart sin rettferd for folkenes åsyn.
Han kom sin miskunn ihu,
sin trofasthet mot Israels barn.

Den vide jord har skuet
frelsen fra vår Gud.
Rop av glede for Herren, all jorden,
bryt ut i jubel og lovsang.

2. lesning 1 Joh 4,7–10 *Gud er kjærlighet*

Mine kjære! La oss ha kjærlighet til hverandre! For kjærligheten springer ut fra Gud, og enhver som elsker, er født av Gud og kjenner Gud. Den som ikke har kjærlighet, har aldri kjent Gud; for Gud er kjærlighet. Og Gud har åpenbart sin kjærlighet for oss ved å sende sin enbårne Sønn til verden, og slik gi oss livet ved ham. Kjærligheten er altså dette: Ikke at vi elsket Gud – men at han elsket oss og sendte sin Sønn som sonoffer for våre synder.

Halleluja Joh 14,23

Halleluja.

Om noen elsker meg, akter han på mitt ord, sier Herren; så vil min Far elske ham, og vi vil komme og ta bolig hos ham.

Halleluja.

Evangelium Joh 15,9–17

Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner

På den tid sa Jesus til sine disipler:

«Som Faderen har hatt meg kjær, har jeg også hatt dere kjær. Bli i min kjærlighet! Dersom dere holder mine bud, da blir dere i min kjærlighet – på samme måte som jeg har holdt min Fars bud, og blir i hans kjærlighet.

Dette har jeg sagt dere for at min glede skal være i dere, og deres glede være full og hel.

Og dette er mitt bud: at dere skal elske hverandre, slik som jeg har elsket dere. Ingen har større kjærlighet enn den som gir sitt liv for sine venner.

Dere er mine venner, dersom dere gjør hva jeg befaler dere. Jeg kaller dere ikke lenger tjenere, for tjeneren vet ikke hva hans herre har fore. Nei, dere kaller jeg nå venner; for alt det jeg har hørt av min Far, har jeg gitt dere del i.

Ikke så at dere valgte meg; det er jeg som har valgt dere, og satt dere til å gå ut og bære frukt, og frukt som varer. Og alt hva dere da ber Faderen om i mitt navn, det skal han gi dere.

Dette er mitt bud til dere: At dere skal elske hverandre.»